

[Kirsten Jacobsen]

jeg godt sige, om ikke det var på sin plads, at man, når man byfornyr, simpelt hen sørgede for, at lejerne i hvert fald mærkede på huslejen, at de havde fået en fuldt moderne bolig.

Hvis man i praksis ser på det, handler det faktisk om, at man kan komme ud for i én gade på højre side af vejen og på venstre side af vejen oprindelig at have to dårlige lejligheder. Man byfornyr på den højre side, og når det er sket, har den lejer en fuldt moderne lejlighed, men huslejen er ikke væsentlig større end den lejers på den venstre side af gaden, som stadig væk bor i en faldefærdig rønne. Det er der ikke rimelighed i.

Når det handler om boligtilskud, må man bare konstatere, at det samfund, vi lever i i dag, ikke har råd til at give boligtilskud til næsten hele befolkningen. De boligtilskud, vi skal give, skal gives efter en individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde, og de skal gives til familier og ikke hverken til mursten eller til sociale boligselskaber. Den generelle boligsikring, vi har haft, har kun betydet, at de almennyttige boligselskaber har kunnet bygge uanset udgifterne og har kunnet leje det ud og hente resten i statskassen.

Regeringen siger, at der skal spares 600 millioner i 1990, og dér har man så særligt fremhævet i redegørelsen, at pensionisterne i hvert fald skal være dem, der holder for, hvorimod man ikke skal røre ved de meget omtalte private andelsboliger, som jeg nævnte.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren – når vi taler om, at der skal være en bedre kontrol med huslejerne i de sociale boligselskaber – om hun ikke kunne overveje at indføre, at huslejenævnene også gjaldt for lejere i det sociale boligselskab. Det er ret vanvittigt, at de ikke har nogen som helst klagemuligheder, men er tvunget til at rette sig efter selskabernes forgodtbefindende.

Så synes jeg nok, at det, at de små og gradvise stigninger, der kan blive tale om i husleje, igen skal gå til disse fonde – til Landsbyggefonden og til Grundejernes Investeringsfond – er en styrkelse af pamperiet. Det går denne regering altså ind for, det er rart at konstatere. Jeg vil også lige sige til ministeren, når jeg siger det så skarpt, at det gælder lige så meget Grundejernes Investeringsfond, som det gælder for Landsbyggefonden.

Jeg fik et brev forleden dag fra en lille grund-ejer oppe i Øster Vrå, det er et lille sted. Han havde købt et mejeri, det var ombygget. Der var 3 lejligheder og 2 erhvervslejemål. Han var blevet tvunget til at indbetale penge til Grundejernes Investeringsfond, og han havde i sin ejertid indbetalt 29.700 kr. Så fandt lejerne ud af, at vinduerne på bagsiden af ejendommen var utætte, så dér måtte han sætte nogle nye vinduer i. Han sagde til lejerne: Jamen det er udmærket, for de penge har jeg stående i Grundejernes Investeringsfond, så det gør vi.

Men godmorgen, han fik ikke en krone i Grundejernes Investeringsfond. Grundejernes Investeringsfond skal nok sørge for at få pengene hjem i kassen, men når de skal tilbage til grundejerne, er det en helt anden sag, så bliver det et Københavnerforetagende, hvor det er de store mastodontudlejere her i København, som sidder på alle skillingerne. Det kan jo godt ske, at det med boligministerens tilknytningsforhold til København er bevidst, men det er i hvert fald ikke retfærdigt.

Når man ser på tildelingen fra Grundejernes Investeringsfond, er det en lille brøkdæl, der går tilbage til Jylland i forhold til, hvad der er indbetalt. Det burde man i hvert fald gøre noget ved. Jeg ser, hr. Baadsgaard nikker. Det kunne jo være, man så kunne få lidt hjælp fra Socialdemokratiet til at ændre åbenbare uretfærdigheder.

Så bliver der sagt i pkt. 26, at der skal være tale om lejlighedsopdelinger i den almennyttige sektor. Det ville jeg meget gerne have lov til at høre noget nærmere om.

Må jeg så ikke bare slutte ganske kort med at sige, at de private grundejere, at de private udlejningsejendomme efter ministerens opfattelse nærmest må være udraderet, for de er tilkendt én side og to linier.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Fru Kirsten Jacobsen kom med nogle bemærkninger om, at man kunne spare penge på finansloven ved at nedsætte kvoten for de private andelsboliger, og vi er da meget indstillet på, at det kunne være en fornuftig løsning at spare dér mod til gengæld at bruge noget mere til det almennyttige boligbyggeri; det er der i hvert fald behov for. Jeg bemærkede, at fru Kirsten Jacobsen ikke havde nogen særlige indvendinger, hvad det angik.